

ה"ת 531/03/23 - מוחלדין אזברגה נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תנועה נגב המתמחה טליה פרץ פלדמן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ה"ת 531-03-23 אזברגה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני המבקש	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
נגד משיבים	מוחלדין אזברגה ע"י ב"כ עו"ד אפרת צרפתי ועוה"ד לירז דהן
	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב המתמחה טליה פרץ פלדמן

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס אותה הגיש המבקש לאחר שרכב מסוג מרצדס מ.ר. 61-661-55 אשר לכאורה מצוי בבעלותו נתפס על ידי משטרת ישראל בהתאם לסמכותה הלכאורית שבסעיף 32(א) בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"א-1969 (להלן: בפקודה).

בהתאם לעמדת המדינה, עם הרכב נשוא בקשה זו, בוצעה לכאורה עבירה בניגוד לתקנה 54(א) בתקנות התעבורה, עת אדם אחר (שאינו המבקש) נהג ברכב זה במהירות לכאורית של 213 קמ"ש מקום בו המהירות המותרת המכסימאלית היא 110 קמ"ש.

לשיטת המדינה בכוונתה לעתור לחילוט הרכב שנתפס אם יורשע בסופו של יום נהג הרכב כחלק מענישתו בפרשה זו, וכדי למנוע סיכול של כוונה זו, בוצעה פעולת תפיסת הרכב.

עוד טענה המדינה כי אין היא מתנגדת עקרונית לקבלת הבקשה להשבת התפוס, אך ככל שהבקשה תתקבל, עומדת המדינה על קביעת מגבלות השבה הכוללות הפקדת 30% משווי הרכב, רישום צו מניעה ברשות הרישוי לטובת משטרת ישראל, שיעבוד הביטוח המקיף לטובת משטרת ישראל, ורישום שיעבוד ברשם המשכונות לטובת משטרת ישראל. בנוסף, ביקשה המדינה התחייבות עצמית של המבקש ולפיה לא תבוצע דיספוזיציה ברכב וככל שתהיה הפרה של התנאים לעיל, יתחייב המבקש להשיב הרכב למשטרה תוך 5 ימים. (המדינה הפנתה לפסיקה תומכת ביחס לתנאים המבוקשים על ידה).

ב"כ המבקש טענה מספר טענות כנגד עמדת המדינה:

ראשית טענה כי אין כל פוטנציאל עתידי לחילוט הרכב עת יינתן גזר דינו של הנהג ברכב (אם וכאשר יורשע), שכן נהג הרכב אינו הבעלים של הרכב.

בנוסף, למבקש אין בעלות בלעדית ברכב שכן רכב זה משועבד כנגד הלוואה שלקח ובנסיבות אלה לא ניתן לבצע חילוט מבלי שחברת המימון מעורבת בהליך (פעולה שלא בוצעה כלל בתהליך של תפיסת הרכב לפי נוהל משטרתי 300.10.04 שנכנס לתוקף ביום 8.12.2022 והוגש כחלק מטיעוני המבקש).

עוד נטען, כי פעולת המדינה עת תפסה את הרכב היא פעולה עונשית כנגד מי שלא ביצע בפרשה זו כל עבירה, הוא לא נחקר על ידי המשטרה בכל דרך, ובנסיבות אלה פעלה המשטרה בחוסר סמכות ובניגוד מוחלט לנוהל החילוט שתוקף רק ביום 8.12.22.

כתמיכה לטיעוניה, סרקה ב"כ המבקש לתיק בית המשפט רישיון רכב אשר נחזה להיות רישיון הרכב נשוא הבקשה, ולפי הרשום ברישיון הרכב, זה משועבד לחברת "מימון ישיר מקבוצת י" בניגוד גמור להצהרת המדינה בפני ולפיה רכב זה אינו משועבד לכל גורם.

גם המדינה הגישה פסיקה לה התייחסה בטיעוניה בפני.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בפני קבעתי כי החלטתי תינתן ביום 18.4.23 בשעה 10:30 והצדדים פטורים מחובת התייצבות.

לאחר שקראתי את כל הפסיקה לה הפנו הצדדים, בחנתי את החוק הרלוונטי לנושא שבפני וקראתי את נוהל המשטרה שמספרו 300.10.04 - "חילוט כלי רכב בעבירות תעבורה" אשר תוקף ביום 8.12.22 (להלן - הנוהל החדש), הגעתי לכלל מסקנה כי פרשה זו מחייבת דיון נוסף בנוכחות הצדדים בפני, שכן מסד הנתונים שהגישו הצדדים לעיוני רחוק מלספק ורחוק מלאפשר מתן החלטה שמן הסתם יש לה השלכות רחב כבודות משקל, ואסביר את עמדתי:

ב"כ המבקש טענה כי תנאי לביצוע החילוט הוא כי מבצע העבירה הוא הבעלים של הרכב.

טענה זו נכונה חלקית לאור הוראות סעיף 39(ב) בפקודה המקבעות חלופה נוספת.

בהתאם לנוהל החדש (סעיף 4 (ט) בו) ובהתאם לסעיף 39(ב) בפקודה, תנאי לחילוט הרכב יהיה כי בעל הרכב (במקרה זה המבקש) אפשר למבצע העבירה להשתמש ברכב **לצורך** ביצוע העבירה.

כלומר, השימוש ברכב ניתן למבצע העבירה לצורך ביצוע העבירה.

על פניו לא מצאתי בחומר הראיות שהציגה לי המדינה ראיה לקבוע בסעיף 39(ב) בפקודה, וללא ראיה כזו, על פניו צודקת ב"כ המבקש כי פוטנציאל החילוט של הרכב כאשר מבצע העבירה אינו בעל הרכב, נמוך מאד עד לא קיים.

כדי לבחון את השאלה לעיל, אמורה הייתה המשטרה **לפי סעיף 5(ה) בנוהל** לצרף לתיק הפ.ל אשר הוגש כנגד מבצע העבירה לכאורה תיק חילוט מיוחד ובו ירוכזו כל המסמכים הנדרשים לביצוע החילוט ובכלל זה: הודעות נהג, **הודעת בעלים, תע"ץ משרד הרישוי על הבעלות ברכב, הודעות כל הטוענים לזכות, מסמכי שיעבוד, מסמכי מימון, אסמכתא לשווי הרכב על פי מחירון לוי יצחק, אירועים קודמים בהם בוצעו עבירות דומות עם אותו הרכב/נהג, צו איסור דיספוזיציה, מסמך על תפיסת הרכב ורישומו כמוצג (ככל שהרכב נתפס גם כמוצג).**

בפרשה שבפני, לא הביאה המדינה לדיון בפני את תיק החילוט שחובה הייתה עליה ליצר בפרשה זו, וכך אין לי כל בסיס מידע ביחס לשאלות הליבה על בסיסן תוכרע בקשה זו.

מנגד, ב"כ המבקש לא תמכה את טיעוניו המבקש בכל תצהיר רלוונטי שלו, ולכן טענות המבקש ביחס לבעלותו הלכאורית ברכב, ביחס להיות הרכב משועבד, ביחס ליתרת חוב שיש לו ביחס לרכב, וביחס לנסיבות בהן רכבו הגיע לידי הנהג שלכאורה ביצע את העבירה, נותרו עלומות ובכל אופן לא מבוססות על תצהיר ערוך כדיון.

בנוסף, רישיון הרכב שסרקה ב"כ המבקש לתיק נסרק באיכות ירודה שלא מאפשרת קריאה של זהות הבעלים הרשום של הרכב, וכל שניתן להבין (באופן חלקי) הוא כי הרכב שזה רישיון הרכב שלו נמצא תחת שיעבוד.

אשר על כן, אני קובע כי לצורך קבלת החלטה של בית המשפט בבקשה זו יתקיים בפני דיון נוסף אליו **תביא המדינה** את תיק החילוט שנדרש בנוהל ובו כל המסמכים הרלוונטיים בהתאם לנוהל (וככל שאין בידי המדינה מסמכים או ראיות אלה, תצהיר על כך בדיון שיקבע להלן בפני).

לאותו הדיון, **תמציא ב"כ המבקש** תצהיר מטעמו ובו יתייחס המבקש לכל הסוגיות שאוזכרו על ידי לעיל, אלא אם יחליט המבקש שלא להתייחס לחלק מהסוגיות מפאת הגנה עתידית על זכויותיו אם וכאשר תבקש המדינה לחלט את הרכב במסגרת ענישת הנהג בו.

כמו כן **העתק קריא או מקור** של רישיון הרכב הרלוונטי יובא אף הוא לדיון על ידי ב"כ המבקש.

קובע דיון נוסף בנוכחות הצדדים בפני ליום 23.4.23 בשעה 11:00.

עותק מהחלטה זו יועבר על ידי המזכירות לצדדים.

המבקש יתייבב לדיון שנקבע.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ג, 16 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.